

ויעקב בעקב גדלה ומרה עד מאוד ויאמר לאביו ברכני גם אני
אבי ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך ויאמר הכי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה פעמים את בנתי לקח והנה עתה לקח ברכתי
ויאמר הלא אכלת לי ברכה ויען יעקב ויאמר לעשו הן גביר
שימתו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים והן והירש סמוכותיו
ולכה אפוא בזה אישיה בני ויאמר עשו אל אביו הברכה אזכה
הוא לך אבי ברכני גם אני אבי ויעא עשו קלו ויבך ויען יעקב
אביו ויאמר אליו הנה משעמני הארץ יהיה בושעך ומטל השמים
מועל ועל חרבך תחיה ואת אחיך העבד והיה כאשר תריד
ופרקה עלו מעל צוארך וישעם עשו את יעקב על המוכה אשר
ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרזה את
יעקב אחי ויגד לרבקה את דבריו עשו בנה הגדל והשלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך בוכהם לך
להרגך ועתה בני שמוע בקלי וקום ברח לך אל לבך אחי
וזרנה וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חבות אחיך
עד שוב אף אחיך מוכך ושכח את אשר עשית לו ושלחתני
ולקחוהו בושם נמה אשכל גם עיניכם יוב אזה ותאמר רבקה
אל יעקב קמתי בחיי מפני בנותי את אם לקח יעקב אשה מבנות
זה כאשר מבנות הארץ נמות לי חיים ויקרא יעקב אל יעקב
ויברך אתו ויטוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען קום לך
פדנה ארם ביהה בתואל אבי אמך וקח לך מושב אשה מבנות
לבן אחי אמך ואל עדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל
עמים והן לך את ברכת אברהם לך ונזרעך אתך לרשתך את
ארץ מגדוד אשר נתן אלהים לאברהם וישלח יעקב את יעקב
ויבך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב
ועשו וירא עשו כי ברח יעקב את יעקב ושלח אתו פדנה ארם
לקחה לו מושב אשה בברכו אתו וישו עליו לאמר לא תקח אשה
מבנות כנען וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם
וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יעקב אביו וילך עשו אל
ישמעאל ויקח את מוחלה בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות
על עשו לו באשה **ויצא יעקב מבאר שבע וילך**
חזרה ויפגע במקום וילך עיב כי בא השמוע ויקח מאבני המקום
וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא ויזלג והנה כלב בושם
ארצה וראשו מניע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים
בו והנה יהוה נעב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך
ואכהי יעקב הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתנה ולזרעך
והיה זרעך בעפר הארץ ופרשת ימיה וקדמה ועפנה ונגבדה
ונברכו בך כל משיפחה הארמה וזרעך והנה אנכי עמך ועמוהך
בכל אשר תלך והשבתך אל הארמה הזאת כי לא אעזבך עד
אשר אב עשיתי את אשר דברתי לך וייקץ יעקב משנתו ויאמר
אכן ישי יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי וירא ויאמר בזה
נורא המקום הזה איך זה כי אב בית אלהים וזה עשר השמים
וישכב יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשיתו וישב
אתה מושבת ויבן שומן עב ראשה ויקרא את שם המקום הוא
בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה וידר יעקב דר לאמר אם
יהיה אלהים עמודי ועומרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי
לחם לאכל ובגד ללבי וישבתי בעלוב אל בית אבי והיה יהוה
לי לאלהים והאבן הזאת אשר שימתי מושבת יהיה בית אלהים

Vayeitsei Weekday 1: Gen. 28:10-12
ויצא יעקב

Vayeitsei Weekday 2: Gen. 28:13-17
והנה ה'

Vayeitsei Weekday 3: Gen. 28:18-22
וישכם יעקב

וכל אשר התן לי עשר אלעשרנו לך וישא יעקב רגליו וילך
 ארצה בני קדם וירא והנה באר בשדה והנה עם שלשה עשר
 באן רבנים עמיה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
 גדולה על פי הבאר ותאספו שימה כל העדרים ותללו את האבן
 מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשימו את האבן על פי
 הבאר למוקמה ויאמר להם יעקב אזוי מאין אתם ויאמרו
 מזרחן ארצנו ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו
 ידענו ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו
 באה עם הצאן ויאמר הן עוד היום גדול לא עדה האסקה
 המוקמה השקו הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל עד אשר
 יאספו כל העדרים ותללו את האבן מעל פי הבאר והשקו
 הצאן עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר
 לאביה כי רעה הוא והי באשר ראה יעקב את רחל בתו
 אזוי אמו ואת צאן לבן אזוי אמו וישא יעקב וילך את האבן
 מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אזוי אמו וישק יעקב
 לרחל וישא את קלו ויבך ויגד יעקב לרחל כי אזוי אביה
 הוא וכי בן רבקה הוא והרץ והגד לאביה והי כשימע רגלו
 את שימע יעקב בן ארצו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק לו
 ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה ויאמר
 לו לבן אך עשיתי ובעשתי אתה וישב עמו חרשי ימים ויאמר
 לבן ליעקב הכי אזוי אתה ועשרתני חזנם הגידה לי מזה
 משירתך וכלבן שתי בנות שים הגדלה לאה ושם הקטנה
 רחל ועיני לאה רבות ורחל היתה יפת תאר ויפת מור אדה
 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל
 בתך הקטנה ויאמר לבן טוב התי אתה כך מתתי אתה לאיש
 אחר שבה עמדי ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויגידו
 בעיני בניוים אחרים באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לבן
 הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ואסקה לבן את
 כל אנשי המוקם ויעש מעשה והי בערב ויקח את לאה בתו
 ויבא אלה אליו ויבא אליה ויהן לבן לה את זנפיה שיפחהו
 כלאה בתו שיפחה והי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן
 מה זאת עשית לי הנא ברחל עבדתי עמך וכמה רבוי ידעתי
 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לנתת הנעירה לפני הבמורה
 מלא שבע זאת והנה לך גם את זאת בעבדה אשר העבד
 עבדתי עוד שבע שנים אחרות ויעש יעקב כן וימלא שבע
 זאת ויהן לו את רחל בתו לו לאשה ויהן לבן לרחל בתו את
 בלהה שיפחהו לה לשיפחה ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
 רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות וירא יהוה
 כי שונאה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה ותהר לאה
 ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני
 כי עתה יאהבני אישי ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע
 יהוה כי שונאה אנכי ויהן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון
 ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוח אישי אלי כי ילדתי
 לו שלשה בנים עד כן קרא שמו לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר
 הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמוד מלדת
 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחזתה ותאמר אל
 יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי ויחר אף יעקב
 ברחל ויאמר התחזתי אלהים אנכי אשר נטע ממך פרי בטן